

Bíblían. Tær heilagu skriftirnar – 2

Viðmerkingar

Í einum stuttum greina-stubba herfyri, nam eg eitt sindur við, hvussu skriftirnar sjálvar verja seg sjálvan. Vit kunnu siga tað uppá tann mátan, at tá ið spurningurin kemur upp, um hvussu vit skulu fyrhalda okkum hvat skriftunum viðvíkur, so er svarið eina at fáa í skriftunum sjálvum, har hava vit ein tryggan botn at standa á, fara vit harafturimót at viga sjálv um hvat ið er trúvert ella ikki, ella at spyrja menniskju, so eru vit á djúpum vatni beinavegin. Gud hevur talað greitt gjøgnum sitt orð, hann sigur hjá Esaia profeti:

Harrin! Og eingin annar Gud er enn Eg, eingin rættvísur og frelsandi Gud er uttan Eg. Vendið tykkum til mín og verðið frelst, allar endar jarðarinnar! Ti eg eri Gud og eingin annar!

Kap. 45

Ja, her er tryggur botnur og haldgøð grund, trúgva vit harafturimót ikki, so snáva vit. Pætur sigur í sínum fyrsta brævi 2,8:

hesum sum snáva, av tí at tey trúgva ikki orðinum –

Vit hava nú sæð, hvussu skriftin sjálf slær fast, at her er sannleikin, og onga aðrastaðni. Her hevur hin ævigi Gud skapari himmals og jarðar opinberað seg.

Eitt annað, sum kemur nógv fram í skriftunum, er hetta at hoyra. Og tað er so sjálvsagt. Hoyra vit ikki orðið, lurta vit ikki eftir tí, sum sagt verður okkum, so verður tað sum sagt verður uttan tann virkning, sum tað átti at havt og var ætlað til. Í Mark. ev. 12,28 spyr ein skriftlærdur Jesus um hvørt boð er hitt fyrsta av øllum, og Jesus svarar honum soleiðis:

Hitt fyrsta er hetta: »Hoyr Ísrael! Harrin Gud okkara, Harrin er ein. Og tú skalt elska Harran Gud tín av øllum hjarta tínum o.s.fr. –

Legg til merkis, áðrenn hann kemur til hetta at elska Gud og næstan, sigur hann hoyr! Hvussu ofta man Jesus siga hetta: »Tann ið oyru hevur at hoyra við hann hoyri!« Gjøgnum alla skriftina siggja vit hetta um at hoyra orð Harrans og avleiðingarnar av ikki at hoyra. Hetta her at Harrin vendir sær til okkum menniskju og talar til okkara. Vit siggja hetta so at siga frá fyrstu reglu. Í 1. mósebók 2,16–17 stendur:

Gud Harrin gav Ádami hetta boð: »Tú hevur loyvi at eta av øllum trøim í urtagarðinum uttan av trænum til kunnskap um gott og illt«

Og vit lesa víðari: »So segði Harrin við Nóa« og »Harrin segði við Ábram«. Um Móses lesa vit: »Gud rópti á hann út úr tornarunninum: »Móses, Móses!« og so lesa vit aftur og aftur Harrin talaði framvegis við Móses og segði. Síðani talaði Harrin við Josva, hann talaði við fleiri gjøgnum tað, sum vit kalla dómaratíðina, bæði við kvinnur og menn. Síðani gjøgnum kongatíðina og til seinast gjøgnum útleigdina, meðan Ísrael og Juda vóru hertikin av heidnum kongum. Harrin talaði til einstaklingar, og hann talaði til alla tjóðina Ísrael,

inntil Malakias profet. Síðani kom ein myrk tíð ca. 400 ár frá Malakias profeti til Jóhannes doypari steig fram, sum fyriboðari um Kristus, sum profetarnir høvdu lovað skuldi koma. Í Hebrearabrevinum 1. kap. versi 1 lesa vit hetta:

»Eftir at Gud forðum mangan og á mangan hátt hevði talað til fedrarnar við profetunum, hevur Hann við endan á hesum døgum talað til okkara við Syninum.« ...

Vit hoyra hetta so nógv í okkara landi í dag. Tann evangeliski boðskapurin, sum nýggja testamentið ber okkum, verður aftur og aftur borin fram. Men hvussu hoyra vit? Er hetta bara nakkað, sum fer inn gjøgnum annað oyra og út aftur gjøgnum hitt, sum øll onnur tíðindi vit hoyra. Ella hevur orðið ávirkað okkum, soleiðis at vit gera eftir orðinum. Jesus sigur í Jóh. 5,24:

Tann, sum hoyrir orð Mitt og trýr Honum, ið sendi Meg, hevur ævigt lív og kemur ikki til dóm, men er farin yvir um frá deyða til lív.

Hevur tú, sum lesur hetta, tíkít til tín orð Harrans í trúgv, og soleiðis farin yvir um frá deyðanum til lív.

Richard Danielsen

Vita ov lítið um sjúkuna

Astmamedisin og pjesur á framsýning á Tjaldursapotekinum

Marita á Ryggi, sjúkrasystir, hevur í mong ár starvast á Landssjúkrahúsinum í Havn.

Í sambandi við ørkymlandi økingina í astmatilburðum, sigur Marita:

– Eg havi í mínum arbeiði sum sjúkrasystir gjøgnum árin fingið kunneleika til røkt og viðgerð av sjúklingum við ovurviðkvæmi og/ella astma, og havi hesi árin gjørt mær mínar hugsanir um, hvussu viðurskiptini hjá hesum sjúklingum kundu gjørt betri.

– Mín fatan av støðuni hjá hesum sjúklingabólki er, at tey eru ov illa kunnað um sína sjúku, viðgerðarmøguleikar o.a. Og so hetta, at henda sjúkan mangan verður tikið ov lítið í álvara, boðar aftur frá, at fólk vita ov lítið um hesa sjúku.

Hetta kemst fyri ein part av, at sjúkan kann háttá sær ógvuliga skjótt hvønn vegin, og tí er komið fyri, at sjúklingar hava verið ógvuliga illa fyri, áðrenn teir koma undir læknahond. Hetta hóast henda sjúka nærur er vordin ein fólkasjúka, og tilburðir við ovurviðkvæmi/astma økjast ár undan ári.

Júst hetta, at tilburðirnir við ovurviðkvæmi/astma støðugt eru vaksandi her hjá okkum, eins og í grannalondum okkara, ger tað neyðugt at geva øktandi kunnan um sjúkan uttan fyri sjúkrahúsin ella við ávisum tilknýti til hesi.

Ti hevði verið gott, um stovnaður varð astmaskúli og vegleiðing varð givin á annan hátt, soleiðis at foreldur at smáum børnum, børnum, og somuleiðis ung og vaksin við hesum trupulleikum, fingi vitan um sjúkuna, viðgerðarmøguleikar o.a., og eisini vitan um livihátt, tá sjúkan er komin, og soleiðis sjálv høvdu móguleika at ávirka og betra um heilsuna, so sjúkan í mongum føri ikki gjørdist so trupul at liva við.

Minningarorð

Súsanna Tausen

Tíðin var komin – farast má, kallið ljóðaði ár. Bóndakonan á Brúgv fall frá – lá í túninum sorlað.

Bóndakonan gamla á Brúgv fell á arbeiðsvali, ressi ei hevði ella rógv, uppi var dagatalið.

Lívgaði bæði stór og smá djóravinurin stóri, titt og ofta á leið ein sá teg við kúm og tjóðri.

Ættararvin væl fór um, trúgv við góðum skili, friðlýst veri minni titt, tú í friði hvíli.

Í samkenslu við tey avvarðandi.
J. B.

Minningarorð

Jensia Smith Hammer

Tú fór um sjúk við hegnishond og við tí góða orði, ein sjúkrasystur holl og góð við rættum navnið borið.

Tú troyst og ugga sjúkum bar í lívsins harða stríði, tú lívgaði og menti væl við tíni meðferð blíðu.

Í heimbygdini eru mong, ið tær so takksom eru. Tú var so góð at heita á og veita hjálp og læru.

Við dýrabæru orðunum úr hjartans dýrdarmiði við tínum her í bygdarlag tú hvíli nú í friði.

Í samkenslu við tey avvarðandi.
J. B.

sosialurin
– fimm ferðir um vikuna